

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu P.B.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 26 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

P.B. (dalej: „skarżący”) listem nadanym 13 czerwca 2025 r. wniósł protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżący stwierdził, że wnosi protest wyborczy „w związku z popełnieniem przestępstwa polegającym na : fałszowaniu wyborów, nie uwzględnieniem głosów z zagranicy, anomaliach 21 tysiącach komisji wyborczych przez co do obiegu mogło zostać wprowadzone nawet 400 tysięcy bonusowych, potencjalnym odwróceniu wyników głosowania i wpływaniu na przebieg wyborów za pomocą aplikacji pośła M..” [pisownia oryginalna].

Skarżący również w uzasadnieniu stwierdził dwukrotnie, że doszło do nieuwzględnienia głosów z zagranicy.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutu dotyczącego nieuwzględnienia głosów oddanych przez wyborców w obwodach głosowania utworzonych za granicą wskazała, że wszystkie obwodowe komisje wyborcze za granicą przekazały protokoły głosowania w obwodzie w terminie, o którym mowa w art. 314 § 2 k.wyb. do Okręgowej Komisji Wyborczej w W., która sporządziła protokół zbiorczych wyników głosowania i przekazała go Państwowej Komisji Wyborczej.

Prokurator Generalny wskazał, że protest skarżącego nie spełnia warunków określonych w przepisach art. 321 § 1 w zw. z art. 82 § 1 k.wyb., a to nie odpowiada ustawowemu pojęciu zarzutów protestu wyborczego i powinien być pozostawiony bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Mając na względzie fakt, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, zaś nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego (art. 321 § 1 k.wyb.), protest niniejszy został złożony w terminie.

Stosownie do treści art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych.

Stosownie do brzmienia art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty wskazując dowody, na których je opiera. Zarzuty podniesione w niniejszym proteście nie spełniają wymienionych wyżej ustawowych kryteriów protestu wyborczego.

Skarżący nie przywołał dowodów potwierdzających, że doszło do nieprawidłowości. Zarzuty skarżącego opierają się na ogólnym przypuszczeniu nieznajującym potwierdzenia w dowodach. Oznacza to, że rozpatrywany protest wyborczy ma charakter abstrakcyjny. Tymczasem protest wyborczy nie może stawiać zarzutów co do potencjalnych zaledwie naruszeń prawa wyborczego (zob. przykładowo postanowienie SN z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

Co więcej, skarżący stwierdza w proteście wyborczym m.in., że „PKW pominęła dane z zagranicy”, co nie jest prawdą, i może stanowić usiłowanie wprowadzenia w błąd Sądu Najwyższego, co do którego ewentualnej oceny prawnokarnej uprawniony jest uczestnik niniejszego postępowania – Prokurator Generalny.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]